

Dz. Ustaw r. 1921 № 26 poz. 154.

**Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu
w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej
rozporządzenia o opłatach za czynności Urzędów Miar
(Dz. Ustaw R. P. r. 1921 Nr. 1 poz. 2) na terytorjum
b. zaboru austriackiego.**

Na mocy art. 23-go Dekretu o miarach (Dz. Praw r. 1919 № 15 poz. 211) zarządzam co następuje:

Działanie rozporządzenia z dn. 18 grudnia 1920 r. o opłatach za czynności Urzędów Miar (Dz. Ustaw R. P. r. 1921 № 1 poz. 2) rozciąga się na terytorjum b. zaboru austriackiego z następującymi zmianami i uzupełnieniami:

W części I.

Art. 3 i 4 nie wchodzi w życie.

Art. 5 otrzymuje treść następującą:

Zgłaszający narzędzia miernicze do legalizowania poza Urzędem, lecz w siedzibie Urzędu, opłaca 150 mk. za 8 godzin, 100 mk. za 6 godzin i 60 mk. za 4 lub mniej godzin pracy, jako wynagrodzenie dla urzędnika. Czas, zużyty na przebycie drogi do miejsca sprawdzania, wlicza się do godzin pracy.

Poza siedzibą Urzędu wynagrodzenie dla urzędnika wraz z djetami liczy się 250 marek za każdy rozpoczęty dzień. Oprócz tego przy cechowaniach poza siedzibą Urzędu zgłaszający powinien ponieść kosztą noclegów urzędnika albo dostarczyć je w naturze.

W razie zmiany mnożnika dla płac urzędniczych, obowiązującego w chwili wydania rozporządzenia niniejszego, wyżej wymienione normy djet i wynagrodzeń będą się zmieniały w tym samym stosunku z zaokrągleniem wzwyż do 5 marek.

Art. 6 odpada zdanie ostatnie.

Art. 8 nie wchodzi w życie.

W części II.

Ustęp IV A otrzymuje treść następującą:

A) Pojemniki zwyczajne

wielkości do $\frac{1}{4}$ l włącznie	4 marki
„ od 0,5 — 2 l włącznie	10 marek
„ od 5 — 10 l „	20 „
większe	40 „

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 30 marca 1921 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Ustęp IV C otrzymuje treść następującą:

- C) Przyrządy miernicze do płynów
za sprawdzenie każdego ograniczenia 10 marek
dopłata od każdego przyrządu 30 „

Ustęp V otrzymuje treść następującą:

V. Naczynia pojemności niekwalifikowanej.

- A) Wzorcowanie i legalizowanie lub uwierzytelnianie naczyń pojemności niekwalifikowanej.

1. Konwie do mleka, gąsiory (balony szklane)
wielkości do 10 l włącznie 20 marek
„ powyżej 10 l do 20 l włącznie 25 „
„ „ 20 l do 50 l „ 30 „
większe 35 „
2. Inne naczynia pojemności niekwalifikowanej (beczki i t. p.):
wielkości do 25 litrów 5 marek
za każde następne całe lub rozpoczęte 25 litrów . 5 „

Beczki piwne w browarach t. zw. ćwiartówki (25÷27 l) będą liczone za 25 l, t. zw. wiadra (50÷54 l) — za 50 l, t. zw. hekta (100÷106 l) za 100 l i t. zw. duplaki (200÷208 l)—za 200 l.

- B) Określenie i legalizowanie lub uwierzytelnianie tary mokrej naczynia
za każde naczynie 15 marek

- C) Przy sprawdzaniu beczek poza Urzędem przy zachowaniu dotychczas obowiązujących warunków (art. 2-gi rozporządzenia austr. Ministerstwa Handlu z dn. 18 sierpnia 1906 r. R. G. B. № 175) opłaty, wymienione pod A2, zmniejszają się o 20%.

- D) Od naczyń pojemności niekwalifikowanej, sprawdzonych w Urzędzie, opłaca się dodatkowo składowe, licząc po fen. 60 od doby i hektolitra za każdą dobę po upływie dwóch dni od terminu odbioru, wyznaczonego przez Urząd Miar. Ułamki marki zaokrągla się wzwyż do jednej marki.

Ustęp VI A otrzymuje treść następującą:

- A) Pojemniki cylindryczne tak, jak pojemniki dla płynów.

Ustęp IX A 1 otrzymuje treść następującą:

- 1) Proste odważnikowe
nośności do 1 kg włącznie 20 marek
„ powyżej 1 kg do 5 kg włącznie 40 „
„ „ 5 „ „ 10 „ „ 60 „
„ „ 10 „ „ 20 „ „ 80 „
„ „ 20 „ 100 „

Ustęp IX A 2 uzupełnia się następującym dodatkiem:

- 2a) Złożone równoramienne.

Stawki taryfowe dwa razy wyższe, niż dla wag prostych odważnikowych (IX A 1).

Ustęp IX A 3 uzupełnia się w tytule w sposób następujący:

- 3) Złożone nierównoramienne.

Ustęp IX uzupełnia się na końcu w sposób następujący:

E) Za sprawdzanie (cz. I art. 1 Rozp. o opł. za czynności Urzędów Miar) wag, już uprzednio cechowanych przez urzędy właściwe na obecnem terytorjum Państwa Polskiego i posiadających czytelną i wyraźną cechę, pobiera się połowę opłat powyższych. Nie dotyczy to jednak wag o nośności, przekraczającej 3000 kg, wag fundamentowanych, automatycznych, bagażowych, towarowych kolejowych i pocztowych oraz wag dokładniejszych.

W części IV.

Art. 2 otrzymuje treść następującą:

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na terytorjum b. zaboru austriackiego i wchodzi w życie od dnia 15 kwietnia 1921 r. Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy o opłatach za czynności Urzędów Miar w b. zaborze austriackim.

Warszawa, dn. 14 marca 1921 r.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU
S. Przanowski.

L. S.

GLÓWNY URZĄD MIAR
№ 20. II. 4697.

